

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชน นอกระบบการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ระยะ 6 เดือนแรกจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน พบว่า

จากการศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ระยะ 6 เดือนแรก จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาส่วนใหญ่ มีอายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.9 กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (การศึกษานอกระบบ) คิดเป็นร้อยละ 51.4 ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 36.1 อาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 91.7 แหล่งรายได้ของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มาจากการทำงานหารายได้เสริม คิดเป็นร้อยละ 61.1 สมาชิกครัวเรือนมี จำนวน 2 – 3 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 ทุกระหว่างมีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 100 ครัวเรือนส่วนใหญ่มีจำนวนผู้ดื่ม 2 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 และเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.3 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มคือ สุราขาว คิดเป็นร้อยละ 47.7 ความถี่ในการดื่มในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2-4 ครั้ง / สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 72.9 เด็กและเยาวชนมักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่อมีงานเลี้ยงหรือการสังสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 26.4 โดยส่วนใหญ่ ดื่มกับเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 93.1 และนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในที่พักของเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 80.6

ความเชื่อและการรับรู้ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยกับข้อมูลที่ว่าเด็กและเยาวชนมักรวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานเลี้ยงสังสรรค์ อยู่ในระดับสูงที่สุด (= 3.24, SD = .798) โดยเด็กและเยาวชนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่างานเลี้ยงสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อนจะมีความสุขสนุกสนาน ถ้าไม่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับสูงที่สุด (= 3.38, SD = .486) ด้านปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เด็กและเยาวชนฯ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มี 5 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า การมีรายได้พิเศษเพิ่มขึ้นจากเงินที่ได้รับประจำในแต่ละเดือนจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีผลทำให้ดื่มบ่อยขึ้น อยู่ในระดับสูงที่สุด (= 3.74, SD = .567)
- 2) ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/การตลาด พบว่า การพบเห็นโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีความต้องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยขึ้น อยู่ในระดับสูงที่สุด (= 3.77, SD = .538)
- 3) ด้านครอบครัว พบว่า พ่อแม่ หรือญาติที่มีการดื่มในครัวเรือนทำให้เด็กและเยาวชนมีความต้องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยขึ้น อยู่ในระดับสูงที่สุด (= 3.74, SD = .591)
- 4) ด้านเพื่อน พบว่า การพบปะสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อนส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยขึ้น อยู่ในระดับสูงที่สุด (= 3.65, SD = .629) และ
- 5) ด้านชุมชน พบว่า มีร้านค้าในชุมชนที่จำหน่าย และเข้าถึงการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้สะดวกมีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนให้ดื่มบ่อยขึ้น อยู่ในระดับสูงที่สุด (= 3.70, SD = .638)

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

- 1 บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการศึกษาประสิทธิผลโปรแกรมการลดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเด็กและเยาวชนนอกระบบจังหวัดศรีสะเกษ
- 1 นักวิชาการอิสระ เครือข่ายองค์กรชุมชนและสมาชิกสภาฯ จังหวัดศรีสะเกษ
- 1 นักวิชาการอิสระ เครือข่ายองค์กรชุมชนและสมาชิกสภาฯ จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้วิจัย : ศรณรงค์ ปล่องทอง และรพีภัทร ศรีไกรภักดิ์

